

A Jesús

Poesia recitada magistralment en l'Aplec de Bellullà per la nena Mercé Vilaró

Mireu que aixerit
el Fill de Maria;
mansoi i petit
nasqué en l'Establia.
Es ros com l'Espiga
del blat per segar,
com garbes ens lliga
el seu dolç mirar.
Les galtes tan belles,
rosades del plor,
són dues roselles
del camp de l'amor.

¡Què'n són de xamoses
les mans de l'Infant!
¡Què n'és d'amorosa
sa boca callant!
Més, ¡ai! com tremola
el Bon Jesuït,
mon cor que'l bressola,
no el veia nuet.
Acosta't dolçura
un bes et vull dar,
mantell, tot finura
que sap d'abrigar.

C. CANAL

En la mort del noi Josep Garolera i Bohils

(17 de Gener)

Has florit al món, com lliri
per a omplir-lo amb ton perfum
i al granar, ha obert l'Empiri
son portal d'eterna llum.
Lliri i llum perfums i onades
de claror s'han esvaït
al trobar-se trasplantades
al gran mar de l'infinit,
I has sentit la melodia
de Jesús, fill de Maria,
tot dient amb dolça veu:
Vina flor, que amb complacència
he flairat ta pura essència,
vina, i gosa al costat meu.

LLUIS G. PONS